

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlášené: 15.12.1992

Časová verzia predpisu účinná od: 01.01.1993

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

584

VYHLÁŠKA

ministerstva spravodlnosti České republiky

ze dne 30. listopadu 1992,

kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva spravodlnosti České republiky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy

Ministerstvo spravodlnosti České republiky podle § 374 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 501/1992 Sb.) a podle § 391 a § 391a odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 158/1992 Sb.), stanoví:

Čl. I

Vyhláška ministerstva spravodlnosti České republiky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 odst. 4 se slova „federální ministerstvo zahraničních věcí“ nahrazují slovy „ministerstvo zahraničních vztahů České republiky“.
2. V § 3 se vypouští odstavec 5.
3. Poznámka č. 1) se vypouští.
4. V § 4 se slova „justiční (notářství) čekatelé“ nahrazují slovy „justiční čekatelé“.
5. V § 6 odst. 2 se vykládají nová písmena i) až k), která znějí:
 - „i) úkony a rozhodování v řízení o dědictví, nejde-li o ustanovení správce dědictví nebo jeho části podle § 175e odst. 4 o.s.ř., o postup podle § 175k o.s.ř., o odnětí věci podle § 175zb o.s.ř., o vrácení věci podle § 175zd o.s.ř., o dědictví, jehož obecná cena je vyšší než 5 miliónů Kčs, o dědictví, které se nachází v cizině, nebo o dědictví po zůstaviteli, který žil v cizině,
 - j) úkony a rozhodování v řízení o úschovách,
 - k) úkony a rozhodování v řízení o umořování listin.“
6. V § 6 odstavce 6 a 7 znějí:

„(6) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby samostatně vykonávali úkony v jiné činnosti soudu podle § 352 o. s. ř.

(7) Předseda senátu (samosoudce), jemuž byla věc přikázána podle rozvrhu práce, dohlíží na to, aby úkony, které vykonává pracovník tím pověřený podle odstavců 1 až 3 a 6, byly správně a včas prováděny.“
7. V § 12 odst. 1 se slova „zajišťovacích prostředků“ nahrazují slovy „donucovacích prostředků“; slova „Sboru nápravné výchovy“ se nahrazují slovy „Vězeňské služby“.
8. V § 12 odst. 2 se slova „zajišťovací prostředky“ nahrazují slovy „donucovací prostředky“ a slova „zajišťovacích prostředků“ se nahrazují slovy „donucovacích prostředků“.

9. V § 21 odst. 5 věta první zní: „Protokol se zapisuje v českém jazyce.“. Ve větě druhé se za slova „znění výpovědi“ vkládají slova „toho, kdo nevypovídá v českém jazyce“.
10. V § 21 odst. 6 se za slova „a předseda senátu“ doplňují slova „vrchního soudu nebo“.
11. V § 29 odst. 3 se slova „příjmu obyvatelstva“ nahrazují slovy „příjmů fyzických osob“.
12. Poznámka č. 4) zní:
„4) Zákon č. 286/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.“.
13. Poznámka č. 6) zní:
„6) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.“.
14. § 58 odst. 2 zní:
„(2) Pokud se sepsané věci k tomu hodí, uloží se, jestliže je to nutné, u soudu.“.
15. V § 58 se vypouštějí odstavce 3 a 4; dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 3.
16. Za § 73 se vkládají nové § 74 až 116, které včetně nadpisů znějí:

„ČÁST DEVÁTÁ Řízení o dědictví

§ 74

- (1) Po zahájení řízení o dědictví soud provede neprodleně šetření v evidenci závětí,
 - a) zda je v ní evidována závěť zůstavitele, listina o vydědění nebo o odvolání těchto úkonů (dále jen „závěť“) a u kterého notáře je uložena,¹³⁾
 - b) zda je v ní evidována závěť sepsaná notářským zápisem státního notářství a u kterého soudu je uložena.¹⁴⁾

(2) O výsledku šetření podle odstavce 1 učiní soud ve spise záznam.

(3) Je-li u soudu uložena závěť sepsaná notářským zápisem státního notářství, soud zjistí stav a obsah této závěti. O zjištění sepíše protokol, k němuž připojí ověřený opis závěti nebo její ověřenou kopii. Ověřený opis notářského zápisu založí do sbírky prohlášených závětí. Je-li závěť uložena u jiného soudu, požádá o zjištění stavu a obsahu závěti soud, u něhož je závěť uložena. Dožádaný soud založí ověřený opis notářského zápisu do své sbírky prohlášených závětí.

§ 75

(1) Po provedení úkonů podle § 74 pověří soud notáře, aby jako soudní komisař provedl úkony v řízení o dědictví (dále jen „soudní komisař“) a postoupí mu spis.

(2) Je-li u soudního komisaře uložena závěť, soudní komisař zjistí stav a obsah této závěti. O zjištění sepíše protokol, k němuž připojí ověřený opis závěti nebo její ověřenou kopii.

(3) Je-li závěť uložena u jiného notáře, soudní komisař požádá o zjištění stavu a obsahu závěti notáře, u něhož je závěť uložena.

(4) Originál závěti nebo ověřený opis notářského zápisu o závěti zašle soudní komisař nebo notář uvedený v odstavci 3 po zjištění stavu a obsahu závěti soudu, který jej uloží do sbírky prohlášených závětí.

§ 76

(1) Vyjde-li v řízení o dědictví najevo, že zůstavitel zanechal závěť a nejedná se o případ podle § 74 odst. 3 nebo § 75 odst. 2 a 3, soudní komisař zjistí její stav a obsah postupem uvedeným v § 75 odst. 2 a 4. V protokolu také uvede, kdo závěť odevzdal, popřípadě za jakých okolností byla nalezena.

(2) V případě, že se soudní komisař v průběhu řízení o dědictví dozví o tom, že zůstavitel pravděpodobně zanechal závěť, provede šetření za účelem vypátrání místa jejího uložení nebo osoby, která ji má v držení. Držitele závěti vyzve, aby mu závěť neprodleně odevzdal.

§ 77

(1) Bylo-li v průběhu řízení zjištěno, že zůstavitel zanechal několik závětí, které nejsou totožné, je třeba zjistit stav a obsah všech; jsou-li totožné, sepíše se o stavu a obsahu závěti jen jeden protokol, v němž se uvede počet jejich vyhotovení.

(2) Soudní komisař zjistí stav a obsah i takové listiny, o jejíž povaze jako závěti má pochybnosti, jestliže ten, kdo ji předložil, prohlásí, že v listině je obsažena závěť zůstavitele.

§ 78

(1) Po zjištění stavu a obsahu závěti mohou účastníci nahlížet do originálu závěti.

(2) Originál závěti, která nebyla zřízena notářským zápisem u notáře, může soud po zjištění jejího stavu a obsahu zapůjčit soudu, který vede řízení o dědictví, soudu, který vede řízení o sporných skutečnostech týkajících se závěti, soudu nebo prokurátorovi pro účely trestního řízení nebo soudnímu komisaři. V takovém případě se do sbírky prohlášených závětí založí ověřený opis nebo ověřená kopie závěti. V ověřovací doložce se uvede komu, k jaké spisové značce, kdy a pod jakou spisovou značkou soudu byl originál závěti zapůjčen.

§ 79

Jestliže závěť zůstavitele vyjde najevo až po skončení řízení o dědictví, soud zjistí její stav a obsah a seznámí s ní osoby, které by podle ní mohly uplatnit své právo na vydání dědictví. U listiny o odvolání závěti, listin o vydědění a listin o odvolání vydědění však soud vyrozumí ty osoby, kterým by dědictví připadlo, kdyby existence těchto listin vyšla najevo v řízení o dědictví.

§ 80

(1) V rámci neodkladného opatření může soudní komisař vyzvat toho, kdo má u sebe věci pravděpodobně náležející zůstaviteli, klíč od bytu zůstavitele, od jiných místností nebo prostor nebo osvědčení o technickém průkazu motorového vozidla či jinou listinu umožňující používání předmětu z dědictví, aby uvedenou věc složil do úschovy u soudního komisaře.

(2) Dotýká-li se neodkladné opatření důležitých zájmů účastníků nebo týká-li se třetích osob, anebo byla-li žádost podle odstavce 1 bezvýsledná, rozhodne o neodkladném opatření soud usnesením, které doručí všem, jichž se týká.

§ 81

Neodkladné opatrení zajištěním motorového vozidla a jiných věcí, jichž lze užívat jen na základě úředního osvědčení, se provede uložení příslušných úředních dokladů, popřípadě klíčů do úschovy u soudního komisaře. Tak se postupuje jen v případě, že předmět může být ponechán na místě, kde je to dovoleno a které je vhodné vzhledem k povaze předmětu; jinak soudní komisař předmět umístí u vhodného schovatele.

§ 82

(1) Neodkladné opatrení zapečetění bytu či jiných prostor zůstavitele provede soudní komisař tak, aby bylo možno zjistit, zda nedošlo k neoprávněnému vniknutí do těchto prostor.

(2) Zapečetění bytu či jiných prostor nelze provést, nebyl-li zůstavitel jediným uživatelem těchto prostor nebo brání-li tomu jiná závažná okolnost. Překážka, která brání zapečetění, se uvede v protokolu o úkonu.

(3) O provedení neodkladného opatrení podle odstavce 1 sepíše soudní komisař protokol a podle okolností uvědomí též vlastníka objektu.

§ 83

(1) Neodkladné opatrení soupisem na místě provede soudní komisař v přítomnosti účastníků. Nejsou-li účastníci přítomni nebo nejsou-li účastníci známi, lze tento úkon provést jen tehdy, bude-li soupisu přítomna nezúčastněná osoba jako svědek.

(2) O soupisu se pořídí protokol, ve kterém se sepíše věci, které jsou v bytě zůstavitele nebo na jiném místě. Cennější věci se přesně popíše, aby se vyloučila možnost jejich záměny. Tvrdí-li některý z účastníků, že určitá věc, která je v bytě zůstavitele nebo na jiném místě, do soupisu nepatří, věc se sice v protokolu uvede, ale s poznámkou, kdo a jaké nároky si na věc činí. Do soupisu se nezahrnují věci potřebné k pohřbení zůstavitele a věci bezcenné.

(3) Koná-li se soupis v prostorách, jež byly dříve zapečetěny, uvede se v protokolu, v jakém stavu byly uzávěry shledány a zda nebyly zjištěny stopy neoprávněného vniknutí. Závěrem protokolu se poznamená, zda byly vstupy po skončení úkonu znovu zapečetěny.

(4) Jsou-li patrné stopy násilného či jiného neoprávněného vniknutí do prostor uvedených v odstavci 3, soupis se neprovede a soudní komisař o tom neprodleně učiní oznámení orgánu Policie České republiky.

(5) V případě, že objekt je ve stavu, který by osoby zúčastněné na úkonu ohrožoval na životě, zdraví nebo majetku, soupis se odloží a soudní komisař učiní o tom neprodleně oznámení příslušným orgánům, právníckým nebo fyzickým osobám s požadavkem na opatření, kterými by bylo odstraněno uvedené ohrožení osob vstupujících k provedení úkonu do objektu.

§ 84

Při provádění neodkladných opatrení podle § 79 až 83 lze v odůvodněných případech požádat o součinnost orgán místní správy.

§ 85

(1) Má-li být proveden zákaz výplaty z vkladů na vkladní knížce, běžném či jiném účtu, sdělí soudní komisař bance, u které je účet veden, že s účtem nesmí být nakládáno bez souhlasu soudu. V tomto sdělení je třeba uvést údaje potřebné k identifikaci účtu.

(2) Obdobně se postupuje, má-li se provést zákaz úhrady pohledávky zůstavitele u jiných právnických nebo fyzických osob.

§ 86

Neodkladné opatření svěřením věcí osobní potřeby manželovi zůstavitele nebo jinému členu domácnosti provede soudní komisař jen tehdy, jestliže s tím osoba, které mají být věci svěřeny, souhlasí. O tomto úkonu se sepiše protokol, který obsahuje popis svěřených věcí a poučení o odpovědnosti za škodu na svěřených věcech a o povinnosti vydat věci po skončení řízení jejich dědici.

§ 87

Movité věci, které nelze uschovat bez nebezpečí škody nebo nepoměrných nákladů, se soudní komisař pokusí prodat za cenu, kterou lze bez prodlení dosáhnout.

§ 88

Patří-li do dědictví nemovitosti, soudní komisař si zejména vyžádá od příslušného katastrálního úřadu výpis z katastru nemovitostí týkající se věcných práv k těmto nemovitostem. Podle povahy věci si vyžádá od katastrálního úřadu též identifikaci parcel.

§ 89

(1) Při zjišťování zůstatku vkladu na vkladní knížce, běžném nebo jiném účtu je třeba přesně označit organizační složku banky, kde se vede účet, a uvést:

- a) u vkladních knížek na jméno, běžných nebo jiných účtů jméno, příjmení, datum narození a adresu vkladatele, popřípadě další potřebné údaje;
- b) u vkladních knížek na doručitele název a číslo vkladového účtu; jestliže je to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, další potřebné údaje.

(2) Stejně se postupuje při zjišťování zůstatků vkladů u jiných forem spoření.

(3) Nejsou-li u vkladních knížek na doručitele kromě příslušné organizační složky peněžního ústavu známy údaje potřebné k identifikaci vkladu podle odstavce 1 písm. b) nebo některý z nich, uvedou se v dotazu údaje, které by mohly přispět k identifikaci vkladu. Takovými údaji jsou například údaje o datu založení vkladní knížky, údaje o výši vkladu k určitému dni, údaje o výběru vkladu k určitému dni nebo údaje o vinkulaci vkladu.

§ 90

Stav dluhů zatěžujících dědictví se zjistí dotazem u známých věřitelů. To platí zejména o dlužích zjištěných na nemovitosti zástavním právem nebo omezením převodu nemovitosti. Jestliže soud vydá usnesení podle § 175n o. s. ř., zahrnou se do soupisu aktiv a pasív i další dluhy, které věřitelé ve stanovené lhůtě přihlásili.

§ 91

V řízení o dědictví, v němž soudní komisař ještě nebyl pověřen prováděním úkonů anebo v němž soudní komisař již tyto úkony neprovádí (dále jen „doba soudního vyřizování“), činí úkony podle § 76, 77 a 82 až 90 soud. Soud činí v této době i úkony podle § 80 a 81, může však přikázat, aby neodkladná opatření v nich upravená byla provedena uložením do úschovy u soudu.

§ 92

Soudní komisař může požádat dědice, aby složili zálohu na odměnu notáře za prováděné úkony soudního komisaře a jeho hotové výdaje.

§ 93

(1) Soudní komisař předkládá soudu návrhy soudních usnesení s potřebným počtem stejnopisů.

(2) K návrhu usnesení soudu, kterým se řízení končí, soudní komisař připojí návrhy realizačních poukazů a jiných opatření, které je třeba učinit po právní moci tohoto usnesení.

§ 94

(1) V usnesení soudu vydaném v řízení o dědictví, které se týká věcných práv k nemovitostem, uvede soud v doložce umístěné za poučením o opravných prostředcích rozhodné údaje k vyznačení změny podle tohoto usnesení v katastru nemovitostí. Těmito údaji jsou jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště u fyzických osob a název, sídlo a identifikační číslo u právnických osob, jichž se změna práv a povinností týká, a dále označení listu vlastnictví, na kterém jsou nemovitosti zapsány v katastru nemovitostí. Jestliže je na základě výsledku řízení nutno založit nový list vlastnictví, je třeba nemovitosti v doložce označit všemi údaji, kterými jsou vedeny v katastru nemovitostí.

(2) Pravomocné usnesení podle odstavce 1 se doručí příslušnému katastrálnímu úřadu k provedení zápisu.¹⁵⁾ Tomuto úřadu se rovněž doručí usnesení soudu, kterým došlo k opravě nebo doplnění původního usnesení týkajícího se věcných práv k nemovitostem.

(3) Dojde-li v důsledku dovolání ke zrušení usnesení soudu týkajícího se věcných práv k nemovitostem, soud zašle pravomocný rozsudek příslušného soudu katastrálnímu úřadu k provedení zápisu,¹⁵⁾ jímž se obnoví stav v katastru na stav před vydáním zrušeného usnesení.

§ 95

(1) Po právní moci usnesení, jímž bylo projednání dědictví skončeno, soud ruší zákaz výplaty pohledávek nebo vydání věcí patřících do dědictví, pokud se tak nestalo již v průběhu řízení. Učiní tak sdělením těm, kterých se to týká. Stejně postupuje, jestliže se v průběhu řízení zjistí, že uvedené pohledávky nebo věci nejsou předmětem dědictví.

(2) Má-li být zrušeno zajištění dědictví, které se dotýká vedle účastníků i třetích osob, soud vydá o tom usnesení, které doručí všem, jichž se týká. V usnesení uvede, kterým dnem se zajištění ruší, a to tak, aby mezi předpokládaným doručením usnesení a dnem skončení neodkladného opatření uplynula lhůta v délce nejméně jednoho měsíce.

§ 96

Jestliže do dědictví patřil vklad na vkladní knížce na jméno nebo na běžném či jiném účtu, soud sdělí bance, komu vklad připadl. Jde-li o vklad na vkladní knížce na doručitele, z níž je výplata vázána heslem, které není účastníkům známo, soud sdělí příslušné pobočce banky, komu má být vklad při předložení nebo v případě umoření vkladní knížky vyplacen.

§ 97

(1) Při vydávání úschov souvisících a řízením o dědictví se postupuje podle ustanovení části jedenácté této vyhlášky.

(2) Má-li soud nebo soudní komisař v úschově věci, vkladní knížky nebo listiny, vydá je soud oprávněnému účastníkovi. Je-li těchto účastníků několik, vydá soud věci tomu, kdo je má podle jejich dohody převzít.

§ 98

Přecházejí-li práva na další osoby v důsledku smrti zůstavitele jinak než děděním,¹⁶⁾ soud na požádání příslušných orgánů, právnických nebo fyzických osob sdělí jména a adresy těch, jichž se to týká, jsou-li tyto údaje obsaženy ve spise o řízení o dědictví.

ČÁST DESÁTÁ**Činnost notářů v řízení o dědictví****§ 99**

(1) Rozvrh podle § 175za o.s.ř. (dále jen „rozvrh“) se člení na oddíly podle počtu okresních soudů v obvodu krajského soudu.

(2) Každý oddíl rozvrhu zpracovaný pro příslušný okresní soud obsahuje zejména:

- a) seznam notářských úřadů notářů, kteří v obvodu okresního soudu působí jako soudní komisaři,
- b) způsob rovnoměrného pověření jednotlivých soudních komisařů úkony v řízení o dědictví,
- c) označení notářského úřadu notáře, který bude pověřován úkony v řízení o dědictví v případech, kdy soudní komisař bude vyloučen podle § 17 odst. 2 o.s.ř. nebo mu bude věc odňata podle § 175zb odst. 1 o.s.ř.,
- d) označení notářského úřadu společníka notáře, vykonává-li soudní komisař činnost notáře jako společník.

§ 100

- a) na obvodovém systému, který dělí obvod okresního soudu na počet obvodů shodující se s počtem notářských úřadů v obvodu okresního soudu v závislosti na místě bydliště zůstavitele či jiném hledisku uvedeném v § 88 odst. 1 písm. 1) o.s.ř., nebo
- b) na časovém systému, podle něhož budou soudní komisaři pověřováni úkony v řízení o dědictví v závislosti na časovém období narození či smrti zůstavitele v rámci kalendářního roku, nebo
- c) na kombinaci obou systémů.

§ 101

(1) Notářská komora zřízená v obvodu krajského soudu předloží nejpozději do 31. října každého kalendářního roku předsedovi krajského soudu návrh rozvrhu na příští kalendářní rok.

(2) Předseda krajského soudu vydá rozvrh nejpozději do 10. prosince každého kalendářního roku. Rozvrh zašle všem předsedům okresních soudů a příslušné notářské komoře.

§ 102

(1) Jestliže ministr spravedlnosti České republiky v průběhu kalendářního roku zřídí nebo zruší notářský úřad v obvodu některého okresního soudu, příslušná notářská komora předloží nejpozději do 15 dnů od tohoto rozhodnutí předsedovi krajského soudu návrh na změnu rozvrhu v té jeho části, která se týká okresního soudu, v jehož obvodu došlo ke změně v počtu notářských úřadů.

(2) Předseda krajského soudu vydá rozhodnutí o změně rozvrhu nejpozději do 20 dnů od předložení návrhu. Rozhodnutí zašle příslušnému předsedovi okresního soudu a příslušné notářské komoře.

§ 103

(1) Soudní komisař může písemně pověřit notářského koncipienta, který je u něho v pracovním poměru, a dalšího pracovníka, který je u něho v pracovním poměru a složil kvalifikační zkoušku,¹⁷⁾ aby samostatně prováděl přípravné a dílčí úkony v řízení o dědictví, zejména předběžné šetření a zjišťování stavu a obsahu závěti.

(2) Soudní komisař může písemně pověřit notářského koncipienta, který je u něho v pracovním poměru a vykonal notářskou praxi¹⁸⁾ delší než jeden rok, dalšího pracovníka, který je u něho v pracovním poměru, složil kvalifikační zkoušku¹⁷⁾ a byl zaměstnán u notáře nebo u státního notářství alespoň pět let, a notářského kandidáta, který je u něho v pracovním poměru, aby samostatně prováděl úkony v řízení o dědictví, nedochází-li v něm k postupu podle § 175k o.s.ř., k odnětí věci podle § 175zb o.s.ř. nebo k vrácení věci podle § 175zd o.s.ř.

(3) Soudní komisař odpovídá za úkony, které byly provedeny na základě jeho pověření podle odstavce 1 a 2; jde-li o návrhy podle § 93, soudní komisař je podepisuje.

§ 104

(1) Soudní komisaři, notářští koncipienti, notářští kandidáti a další pracovníci notáře jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s prováděním úkonů v řízení o dědictví. Povinnost mlčenlivosti trvá i po odvolání notáře nebo i po skončení pracovního poměru jeho pracovníků.

(2) Povinnosti zachovávat mlčenlivost může osoby uvedené v odstavci 1 zprostit předseda soudu.

ČÁST JEDENÁCTÁ Jiná činnost soudu

Oddíl první Úschova u soudu

§ 105

(1) Soud v rámci jiné činnosti soudu¹⁹⁾ přijímá do úschovy

- a) peníze převzetím dokladu o jejich složení u peněžního ústavu; jde-li o úschovu v souvislosti s řízením o dědictví v době soudního vyřizování, lze peníze přijmout od úschovy i tím, že je soud uloží do kovové skříně,
- b) vkladní knížky, jiné cenné papíry, cennosti a jiné movité věci tím, že je uloží nejprve do kovové skříně soudu, pokud to velikost věcí dovolí,
- c) ostatní movité věci, jež se nehodí pro úschovu v kovové skříně, tím, že je uloží u vhodného schovatele.

(2) Do úschovy nelze přijmout listiny, jejichž obsah zjevně odporuje zákonu, věci podléhající zkáze a věci, které pro jejich povahu nebo velikost nelze uložit v kovové skříně soudu ani u peněžního ústavu a nepodaří se pro ně nalézt schovatele.

§ 106

(1) Věci a peníze uložené do kovové skříně soudu musí být nejpozději následující pracovní den předány do úschovy u peněžního ústavu.

(2) Od postupu podle odstavce 1 lze upustit, jde-li o úschovu vkladních knížek se zůstatky, které v jedné věci nepřesahují v součtu 2000 Kčs, jiných cenných papírů znějících v jedné věci na hodnotu nepřesahující v součtu 2000 Kčs, drobných movitých věcí nepatrné ceny a peněžní částky, která v jedné věci nepřesahuje hodnotu 1000 Kčs. Výše peněz na hotovosti uložených v kovové skříně soudu nesmí překročit částku 10 000 Kčs.

§ 107

(1) Movité věci a peníze z kovové skříně soudu se skládají u peněžního ústavu na základě poukazu soudu opatřeného kulatým úředním razítkem a podepsaného soudcem.

(2) Tomu, kde skládá peníze do úschovy, vystaví soud poukaz ke složení peněz na svůj účet u peněžního ústavu.

§ 108

Poukazy, kterými se nařizuje vydání movitých věcí nebo výplata peněz složených u peněžního ústavu, podepisuje soudce, který věc vyřizuje, a předseda soudu, který otiskne na poukaz osmihranné razítko k doložce „K provedení“. Soud současně peněžní ústav vyzve, aby mu vyúčtoval náklady spojené s úschovou.

§ 109

(1) Věci, které se nehodí k úschově v kovové skříně soudu ani k úschově u peněžního ústavu, se uloží u schovatele. Soud vyhledá vhodného schovatele zejména mezi právníckými a fyzickými osobami zabývajícími se úschovou věcí.

(2) Při skončení úschovy soud nařídí poukazem schovateli, aby předmět úschovy vydal určenému příjemci; současně schovatele vyzve k vyúčtování nákladů spojených s úschovou.

Oddíl druhý Úschovy u soudního komisaře

§ 110

(1) Soudní komisař přijímá do úschovy v souvislosti s prováděním úkonů v řízení o dědictví

- a) peníze tím, že je uloží do své kovové skříně,
- b) vkladní knížky, jiné cenné papíry, cennosti a jiné movité věci tím, že je uloží do své kovové skříně, pokud to velikost věcí dovolí,
- c) ostatní movité věci, jež se nehodí pro úschovu v kovové skříně, tím, že je uloží u vhodného schovatele.

(2) Obdobně se použije § 105 odst. 2 a § 106.

§ 111

(1) Movité věci a peníze z kovové skříně soudního komisaře se skládají u peněžního ústavu na základě poukazu soudního komisaře opatřeného úředním razítkem notáře a podepsaného soudním komisařem. Soudní komisař současně peněžní ústav upozorní, že poukaz k vydání těchto věcí nebo k výplatě těchto peněz vydá soud.

(2) Při vydání movitých věcí nebo při výplatě peněz složených soudním komisařem u peněžního ústavu postupuje soud obdobně podle § 108.

(3) Věci a peníze uložené v kovové skříně soudního komisaře vydá soudní komisař sám; v době soudního rozhodování či po skončení řízení je však vydá jen na základě poukazu soudu opatřeného kulatým úředním razítkem a podepsaného soudcem.

§ 112

(1) Věci, které se nehodí k úschově v kovové skříně soudního komisaře ani k úschově u peněžního ústavu, uloží soudní komisař u schovatele. Soudní komisař vyhledá vhodného schovatele zejména mezi právníckými a fyzickými osobami zabývajícími se úschovou věcí.

(2) V době soudního rozhodování nebo po skončení řízení soud nařídí schovateli, aby předmět úschovy složený soudním komisařem vydal určitému příjemci; současně schovatele vyzve k vyúčtování nákladů spojených s úschovou.

ČÁST DVANÁCTÁ Řízení o úschovách

§ 113

(1) Soud rozhoduje o přijetí do úschovy, jen jestliže byl předmět úschovy již složen do úschovy soudu.

(2) V řízení o úschovách obdobně platí ustanovení § 105 až 109.

§ 114

Jestliže návrhovatel vyvlastňovacího řízení složí náhradu u soudu, soud v rámci řízení o úschovách rozhodne o uspokojení nároků dosavadního vlastníka a těch, kterým na vyvlastňovaném pozemku nebo stavbě vážnou práva zanikající vyvlastněním;²⁰⁾ postupuje přitom přiměřeně podle § 337 a násl. o.s.ř. Usnesení soudu o uspokojení nároků nahrazuje usnesení soudu podle § 185e o.s.ř.; na jeho základě soud předmět úschovy vydá.²¹⁾

ČÁST TŘINÁCTÁ
Řízení o umoření listin**§ 115**

Z povahy listiny jsou z možnosti umoření vyloučeny listiny důkazní, např. dlužní úpisy, listiny, které lze nahradit opisem, a listiny dispozitivní jako smlouva nebo závěť.

§ 116

(1) Jestliže mohou být k řízení o umoření listin místně příslušné dva nebo více osudů, dotáže se soud, u něhož byl návrh na umoření listiny podán, ostatních v úvahu přicházejících soudů, zda v této věci u nich neprobíhá řízení o umoření listin.

(2) Usnesení podle § 185m odst. 2 a 3 o.s.ř. se doručí návrhovateli s upozorněním na možnost postupu podle § 185r odst. 2 o.s.ř. Usnesení se dále doručí osobě podle listiny zavázané a jiným osobám, o nichž se soud dozví, že mají k věci nějaký vztah nebo že by mohly věc objasnit.“.

17. Nadpis nad § 74, který se označuje jako § 117, zní:

„ČÁST ČTRNÁCTÁ
Závěrečná ustanovení“.

18. § 75 se označuje jako § 118.

Čl. II

Zrušuje se instrukce ministerstva spravedlnosti ČSR ze dne 31. 7. 1986 č. 203/86-OD, kterou se vydává jednacím řád pro státní notářství, reg. v částce 27/1986 Sb., ve znění instrukce ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 4. 10. 1990 č. 232/90-OOD.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Ministr: JUDr. Novák v. r.

- 13) § 175c o.s.ř.
- 14) Čl. II odst. 6 zákona č. 263/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský soudní řád.
- 15) § 7 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.
- 16) Např. § 260 odst. 2 zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 451/1992 Sb).
- 17) § 26 odst. 2 a 3 zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).
- 18) § 7 odst. 2 zákona České národní rady č. 358/1992 Sb.
- 19) § 352 o.s.ř.
- 20) § 111 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 21) § 185d odst. 1 o.s.ř.

